

[Socialministeren.]

Det var endvidere i de tidligere fremsatte Lovforslag foreslaaet, at der ikke skulde oprettes skriftlige Lærekontrakter med unge, der antoges til Ekspedition i Specialforretninger, hvilket ifølge Forslagene betød Forretninger, der udelukkende eller ganske overvejende forhandlede enkelte Varesorter af ensartet Beskaffenhed, f. Eks. Smør- og Margarineudsalg; ogsaa her bør det fornemlig gennem Forhandling med vedkommende faglige Udvalg afgøres, i hvilket Omfang der er Tale om saa specielt Arbejde, at der ikke kan gives en faglig Uddannelse, og man har derfor foreslaaet Bestemmelsen affattet saaledes, at det afgørende for, om der skal oprettes Lærekontrakt eller ej, er, om Forretningen frembyder Mulighed for at give en faglig Uddannelse.

Endelig skal jeg nævne, at man ikke i dette Lovforslag har optaget den tidligere foreslaaede Bestemmelse om, at Lærekontrakt ikke skulde oprettes med unge, der blev antaget til Arbejde med Telefonpasning, Maskinskrivning og Stenografi eller til Arbejde med Bogholderi, Regnskabsføring eller lignende, hvorigennem der ikke kunde gives en hel eller delvis Uddannelse. Man vil nemlig ikke ved en saadan Bestemmelse i Lovgivningen hindre en Udvikling, hvorved en samlet Uddannelse i disse og eventuelt andre Fag kan blive at ligestille med en almindelig faglig Uddannelse.

I § 1, Stk. 6, foreslaas det, at Socialministeren og Handelsministeren i Forening skal bestemme, i hvilket Omfang Loven skal gælde dels for Personer, der til Supplering af en Skoleuddannelse ønsker at erhverve sig Kendskab til enkelte Dele af Faget — der tænkes her navnlig paa arkitektstuderende, konstruktørstuderende o. lign. —, dels for Personer, der er indskrænket i deres Erhvervsevne, eller som er under Børneforsorg, anbragt uden for Hjemmet eller opholder sig i Fængsel. Denne Bestemmelse skyldes, at man har Erfaring for, at det ofte er vanskeligt at bringe alle Lærlingelovens Regler til Anvendelse paa disse Personer, og man ønsker derfor Adgang til i nogen Grad at lempe Reglerne, uden dog derved at berøve de paagældende den fornødne Beskyttelse eller give dem ringere Uddannelse end den, de almindelige Lærlinge faar.

Bestemmelsen i § 1, Stk. 7, om, at der ved Antagelse af unge Specialarbejdere til Arbejde i visse Specialforretninger skal oprettes en skriftlig Kontrakt, der indeholder Bestemmelser om Gyldighedstid, Opsigelsesvarsel, Lønvilkaar m. m., fandtes ogsaa i de tidligere, siden 1931—32 fremsatte Forslag. Man ønsker herved at yde disse unge Mennesker en vis Beskyttelse og at sikre dem den fornødne Undervisning.

Bestemmelserne i § 2 stemmer i alt væsentligt med den nugældende Lov og de tidligere Lovforslag; man har dog i enkelte Henseender skærpet Bestemmelserne lidt og omvendt foreslaaet en Adgang til at dispensere fra nogle af Udelukkelsesgrundene.

I øvrigt skal jeg angaaende Lovforslagets Bestemmelser bemærke, at den gældende Lærlingelov foruden Mangel paa Tilsynsbestemmelser særlig har vist sig ufyldstgørende med Hensyn til Læretidens Længde, Beregning af Lærlingeløn og Afholdelse af Svendeproeve. Disse Mangler har man derfor søgt afhjulpet. Med Hensyn til Læretidens Længde foreslaas det ligesom i de tidligere Lovforslag siden 1931—32, at der i hvert Fag skal fastsættes en Maksimallæretid, men endvidere foreslaas det som nyt, da et vist Minimum af Tid er nødvendigt for, at en Lærling kan faa en saadan Uddannelse, at han kan aflægge Svendeproeve, at der ogsaa skal fastsættes en Minimumslæretid. Afgørelse med Hensyn til Læretidens Varighed skulde ifølge de tidligere Lovforslag træffes af Ministeriet; af Hensyn til Princippet om Fagenes Medbestemmelsesret har jeg ment, at denne Myndighed bør henlægges til de faglige Udvalg, der søges oprettet, dog saaledes, at et Mindretal i Udvalget kan forelægge Sagen for Lærlingeraadet til endelig Afgørelse. I Forbindelse med Spørgsmaalet om Læretidens Varighed skal jeg omtale et Forhold, der ofte vil kunne forekomme under Nutidens Specialisering, nemlig dette, at det paa et Lærested kun er muligt at meddele Lærningene en vis begrænset Uddannelse, saadan at hvis den paagældende Arbejdsplads skulde have Lærningen hele Læretiden ud, vilde Lærestedet blive frakendt Retten til at foretage Lærningeuddannelse, fordi det ikke kan give en tilstrækkelig